

Toetrede

Liturgie van die Lig

Woorddiens

Lesing 1: 1 Konings 3:3-14 (1953)

³ En Salomo het die HERE liefgehad deur in die insettinge van sy vader Dawid te wandel; hy het net gedurig op die hoogtes geoffer en rook laat opgaan.

⁴ En die koning het na Gibeon gegaan om daar te offer, omdat dit die vernaamste hoogte was; duisend brandoffers het Salomo op daardie altaar geoffer.

⁵ Toe verskyn die HERE in Gibeon in 'n nagtelike droom aan Salomo; en God het gesê: Begeer wat Ek jou moet gee.

⁶ En Salomo sê: U het aan u kneg, my vader Dawid, 'n groot guns bewys, net soos hy voor u aangesig gewandel het in trou en in geregtigheid en in opregtheid van hart met U; en U het vir hom hierdie groot guns bewaar, dat U hom 'n seun gegee het wat op sy troon sit, soos dit vandag is.

⁷ Nou dan, HERE my God, U het u kneg koning gemaak in my vader Dawid se plek; maar ek is 'n jong seun; ek weet nie om uit of in te gaan nie.

⁸ En u kneg is midde onder u volk wat U verkies het, 'n groot volk wat nie getel of bereken kan word weens die menigte nie.

⁹ Gee dus aan u kneg 'n opmerksame hart om reg te spreek oor u volk, om tussen goed en kwaad te onderskei, want wie sou hierdie talryke volk van U kan regeer?

¹⁰ En dit was goed in die oë van die Here dat Salomo dit begeer het.

¹¹ En God het vir hom gesê: Omdat jy hierdie versoek gedoen het en nie vir jou 'n lang lewe begeer het en nie vir jou rykdom begeer het en nie die lewe van jou vyande begeer het nie, maar vir jou verstand begeer het om regsake te verhoor,

¹² so doen Ek dan volgens jou woord: Kyk, Ek gee jou 'n wyse en verstandige hart, sodat een soos jy vóór jou nie gewees het en een soos jy ná jou nie sal opstaan nie.

¹³ Ja, selfs wat jy nie begeer het nie, sal Ek jou gee, rykdom sowel as eer, sodat onder die konings niemand soos jy sal wees al jou dae nie.

¹⁴ En as jy in my weë wandel, deur my insettinge en my geboorte te onderhou, soos jou vader Dawid gewandel het, dan sal Ek jou dae verleng.

Lesing 2: Efesiers 5:15-20 (1953)

¹⁵ Pas dan op dat julle nougeset wandel, nie as onwyse nie, maar as wyse;

¹⁶ en koop die tyd uit, omdat die dae boos is.

¹⁷ Daarom moet julle nie onverstandig wees nie, maar verstaan wat die wil van die Here is.

¹⁸ Moenie dronk word van wyn nie — daarin is losbandigheid; maar word met die Gees vervul.

¹⁹ Spreek onder mekaar met psalms en lofsange en geestelike

liedere; en sing en psalmsing in julle hart tot eer van die Here,
²⁰ terwyl julle God die Vader altyd vir alles dank in die Naam van onse Here Jesus Christus.

Broodjies vir die Pad

This week's readings revolve around Wisdom. It is the gift asked for by Solomon, praised in the psalm, revealed in Jesus of Nazareth, and encouraged by the Epistle. In the opening pages of Richard Foster's *Celebration of Discipline*, he writes, "The desperate need today is not for a greater number of intelligent people, or gifted people, but for deep people." I agree with Foster and understand his statement to reflect a need for wisdom in our world, that is, not just information or opinions, but a knowledge which comes from a deep well of faith.

<http://processandfaith.org/resources/lectionary-commentary/yearb/2012-08-19/proper-15>

The biggest disease today is not leprosy or tuberculosis, but rather the feeling of being unwanted, uncared for, and deserted by everybody. The greatest evil is the lack of love and charity, the terrible indifference toward one's neighbor who lives at the roadside, assaulted by exploitation, corruption, poverty and disease.

~ Mother Teresa

If, as many NT scholars believe, Jesus consciously drew on the wisdom traditions of ancient Israel, we may have an echo of this principle in the following Kingdom saying from the Sayings Gospel Q: "Seek <first> God's Empire, then everything else will be granted you."

Ancient Israel's wisdom tradition comes into sight in a story such as this. The location within an ancient society where the wisdom tradition is to be found is precisely in the retainers who depend upon the king for their livelihood and whose services were in turn needed by the ruler. The court was a patron for learning, and stories such as this tale of Solomon choosing wisdom provided an excellent training module for sages in the ancient equivalent of a Humanities program. Not surprisingly, the wisdom writings in the Bible are the most international of the Bible's texts and also the least interested in distinctively Israelite traditions such as the covenant. In those same circles, Solomon (the most "oriental" of Judah's rulers) becomes the "patron saint" of wisdom, with several biblical and post-biblical works attributed to him: Proverbs, Song of Songs, Ecclesiastes, Wisdom of Solomon, Psalms of Solomon, and the Odes of Solomon.

<http://gregoryjenks.com/2012/08/13/pentecost-12b-19-august-2012>

Is this all there is?

Nothing disquiets the soul more than a feeling of being unfinished, adrift, rudderless at the same time. There is something more we're meant to do in life, we're sure, but no way, apparently, to dispel the aura of aimlessness in which we have begun to live. I go to work every morning but no amount of money could really make me like it, feel good about being there, able to convince myself that being there is where I'm meant to be.

There is a cosmic sense of frustration about knowing myself to be on the way to somewhere—but in the dark. I do my best at everything I do, however mundane, however humble. I know that cooking hamburgers in a short-order place is a decent thing to do in life. But I can't believe that is all I'm meant to do in life. There must be more. There simply must be more I'm supposed to be doing than making hamburgers for people who can pay for them.

I avoid class reunions because everybody else there talks big plans about big things, but nothing big has ever happened to me. Nor have I begun yet to realize that there is a distinction between going to work and pursuing my call. So I go through life disappointed with the job but unable to realize that the call, for me, may be far and wide away from any paid occupation anywhere.

I have yet to understand that my call may start after work ends every day. My call may be to organize games for street children, or write to prisoners, or make casseroles for the old woman next door, or learn another language in order to help refugees adapt to the small white town in which I live.

The point is clear: my sense of worth and purpose in life is tied up with the quality of life I provide for others, for the planet, for the human race. Solving equations all day long, or encoding a computer all day long can also be boring, can also seem worthless, unless I'm doing these things in order to be some small part in curing an insidious disease or finding a formula that reduces the world's dependence on fossil fuels.

It may be something as simple as producing materials that ennoble the human mind rather than pander to it, selling and creating things that enhance life rather than destroy it. And, yes, making hamburgers for those who can pay for them can also be a call, provided that working in this place is what enables me to care consciously for someone else in some other way.

In the end, it is passion and purpose—passion and purpose—that are of the essence of a vocation, a call to do something that makes me a conscious co-creator of the world.

– from *Following the Path: The Search for a Life of Passion, Purpose and Joy* by Joan Chittister

http://www.benetvision.org/Ideas_In_Passing/07_30_12.html

Brood vir die Pad

Om potensiaal raak te sien en te ontwikkel

deur Wilhelm Jordaan

Dit gebeur gereeld dat mense wat bekend of beroemd raak in onderhoude uitgevra word of 'n enkele gebeurtenis in hul kinderjare deurslaggewend vir hul latere roem is.

Soos nou met die oud-Stellenbosser, dr. Japie van Zyl, wat 'n hoofspeler in Nasa se Curiosity-sending na Mars is.

Hy vertel hoe hy as kind in Kaokoland op die rug gelê en saam met sy pa na die sterre gekyk het.

Toe sy pa hom verduidelik wat 'n satelliet is, het die jonge Japie gesê hy wil eendag gaan werk by die plek waar "hulle" vandaan kom. En dis presies wat hy nou doen.

In John Brockman se boek *Curious Minds: how a child becomes a scientist* is dit 'n deurlopende tema – die gebeurtenisse wat as 'tware profeties 'n ontvouende toekomstige wetenskaplike loopbaan karteer. So byvoorbeeld bedank die evolusionêre bioloog Stephen Jay Gould sy pa wat hom op 5-jarige ouderdom gaan wys het hoe lyk 'n Tyrannasaurus.

Sulke "epifaniese oomblikke" is belangrik, maar selde so deurslaggewend as wat mense reken.

Nie omdat hulle doelbewus hul storie "borduur" nie, maar omdat 'n gelaaide vraag ("Was daar in jou kinderjare 'n bepalende gebeurtenis vir jou latere loopbaan?") so 'n idee plant waaraan mense voel hulle behoort op te leef.

'n Halfvergete brokkie geheue word dan uitgebrei tot 'n indrukwekkende relaas wat boonop gepaste erkenning gee aan ouers en ander opvoeders.

Eerder as om epifanieë te probeer eien, is dit nuttiger om 'n patroon na te speur - 'n kombinasie van faktore wat saamwerk om iemand oor 'n lang tydperk vir 'n wetenskaplike loopbaan voor te berei. Juis in 'n land met 'n enorme tekort aan wetenskaplikes, is dit van onskatbare waarde.

Brockman se biografiese ontledings van bekende wetenskaplikes toon allereers dat intellektuele potensiaal baie vroeg vasgestel is – spesifiek betreffende wiskundige, ruimtelike en meganiese aanleg. Dit behels veel meer as die gebruikelike "IK-metings" wat dikwels misleidend is.

Natuurlike aanleg (waarskynlik 'n geval van goeie gene) word in intellektueel prikkelende omgewings ontwikkel.

Dit behels dinge soos ouers en grootouers wat self 'n nuuskierigheidsdrif het en dit by kinders aanmoedig deur gesprek, woord en -syferspeletjies, goeie boeke, opvoedkundige programme en maatsgroepe wat dieselfde soort waardes het.

Indien 'n kind se tuisomgewing (huis, skool, maats) nie prikkelend genoeg is nie, word spesiale maatreëls getref om die soort omgewing te skep waarin aanlegte kan gedy.

Dit eis onder andere onderwysowerhede wat 'n hoë premie plaas op die jeug se leerpotensiaal en intellektuele ontwikkeling.

En wat alles in die werk stel om seker te maak talent gaan nie verlore nie.

Dit alles veronderstel 'n breedlopende passie vir die skoonheid én die lewenstersaaklikheid van wetenskaplike denke en wetenskapsbeoefening.

<http://www.beeld.com/Rubrieke/WilhelmJordaan/Om-potensiaal-raak-te-sien-en-te-ontwikkel-20120814>